

Huom! Ellei kappalejaon tai hahmon repliikin alussa ole väliä, se johtuu siitä, että tämä kirjoitus-systeemi täällä ei vain kertakaikkiaan antanut. Joten pahoittelut siitä! Kaksi kämmentä paneutui ristiin, jolloin ratissa istuva mies tunsu apukuskinpenkillä istuvan naisen kädenlämmön. Kädenlämmön, joka oli kylmempi kuin mies osasi odottaa. Oli para-aikaa ruuhka. Sekä edessä, takana että ylhäällä ja alhaalla sinkoili ristiin rastiin mitä erilaisimpien kulkuvälineiden muodostamia pitkiä, tiiviitä jonoja ja rykelmiä. Humasin kaupunki suorastaan vilisi ilmassa leijuvista autoista, jalankulkijoista, elämästä. Päivä oli muuttunut illaksi. Hetkeksi, jolloin moni joko tuli töistä tai juuri aloitti ne. Vaikka nyt oltiin jo kaukana tulevaisuudessa ja trendejä oli nähty monen moista, ei musiikkimaailman legendoja unohdettu: radiossa soi Elvis - Devil In Disguise. Tämä sopi hyvin miehen auton tyliin ja henkeen: auto oli punainen avomalli, aivan kuin jostain 50 - luvulta, mutta siinä ei ollut renkaita, vaan suihkumoottorit sivuissa ohjausta varten, ja takana isompi turbiini sekä eteen että pakkia varten. Maantien sijaan hökötyks leijui ilmassa korkealla tai matalalla maan päällä. Se riippui siitä, missä ajoi. "Kuules, mä olen aina ollut semmoista - taiteilija tyyppiä. Mä diggaan ajatella syvällisesti ja silleen. Ja mä en pelkästään respectaa sitä, mitä moni ajattelisi artina, mutta olen ajatellut, että ihmisten persoonallisuudetkin on arttia - ne on kuin eri värisävyjä," kuski sanoi oikein 'muricalaisella aksentilla. Hänen rockability lettinsä liehui hänen silmillään, kun hän käänsi päänsä sanoakseen tämän naiselle. "Eihän tuossa ole mitään järkeä," nainen kerskui. He joutuivat suorastaan huutamaan, sillä tuulenvire kävi niin kovana kiitos katon puutteen. "Äläs ny, sitä pitää miettiä deepimmin. Vihreä on wise persoona - olen aina miettinyt, että väri edustaa viisautta - ja etenkin karismaattinen; sininen on itsevarma ja punainen on luotettava ja niin edelleen." "Ai jaha, eli ne edustaa vain positiivisia piirteitä?" "No, ei se suinkaan sitä tarkoita: Mitä darkemmaksi sävy muuttuu sitä enemmän negatiiviset piirteet korostuvat. Ja sitten mikä muuhun tulee on, että esimerkiksi violetti on sinisen ja punaisen persoonallisuuden yhdistelmä." "Sinä olet ihan oman hierarkian tällaiselle kehitellyt?" "Tavallaan. Olen ollut tekemisissä niin monen ihmisen ja persoonallisuuden kanssa, että jotain tällaista olen kyennyt implementoimaan. Tällaisra värijakomenetelmää voisi käyttää käytännössäkkin: ihmiset voisivat valita mieluisan väri ja siten mieluisan persoonan." Heidän välille tuli hiljaisuus kunnes, "Mitä väriä minä edustan?" "Hmm, vaikea sanoa. Emme ole olleet yhdessä, kun sen muutaman tunnin. Mutta ehkä oranssi olisi hyvä väri kuvaamaan ellei jopa keltainen." "Keltainen? Millainen henkilö se on? Olen pirteä kuin aurinko?" "Tähän asti olet ollut pirtsakka - et ole näyttänyt tummija sävyjä," mies sanoi, "Entäs sinä, mitä väriä sinä luulet edustavasi?" "Enpä tiedä, en ole oikein jyvällä tässä. Heitän kysymyksen takaisin: Entä sinä?" "Minä olen harmahtava. En tumma harmahtava vaan vaalea harmahtava." "Just joo, tarkoitatko 'harmuudella', että sinä olet oikeasti joku valkea ritari ja yrität piilotella vaaleuttasi pienellä tummuudella, ikään kuin vähätelleksesi?" nainen taas kerskui. "Olen hyvä tapainen tyyppi, style sellainen. Pelastan pimun kuin pimun pinteestä kuin pinteestä." "Seksisti. Ja miehetkö jätät hätään?" "Kyllä minä niitäkin pelastan, mutten niin tyylikkäästi." Nainen räkätti jälleen, "Olisihan se pitänyt arvata." Miehen asunnolle mennessään naisen huomio kiinnityi kännykkään. Hänen sormensa sauhusivat näppäilystä. "Kokkaanko jotain illalliseksi vai tilataanko pizza?" Mies kysäisi. "Tehdäänpä ihan päikseen näin: Anna minun kokata. Etpä arvaakaan, mihin pystyn. Mutta se kuitenkin edellyttää hyvät einekset." "Einesvarastoni on lopen kattava, siitä älä huoli. Tulehan niin näytän, missä keittiö on." Ennen kuin mies astui eteistä syvemmälle, hän riisui tyylikkääst jalkineensa jaloistaan. Tätä samaa nainen ei kuitenkaan tehnyt. Hän askelsi kylmän viileästi kynnyksen yli ja käveli asunnossa niin, että oikein lattia kaikui hänen pitkistä korkkareistaan. Tuo jos joku antoi törkeän

vaikutelman. "Olisi varmaan kannattanut ... no ihan sama," mies huomasi tuon eleen, mutta päätti olla moittimasta ja antoi naisen tehdä niin, miten tätä lystäsi. "Tässä on keittiö. Tuossa on hana, kuten voit jotenkin päätellä. Uuni-" "En minä näin uusavuton ole, kiusus. Ei naisille tarvitse selittää, mikä ja missä kukin laite on," nainen tyrmäsi, ei kiinnittänyt huomiota miehen esittelyyn, vaan räpläsi edelleen kännykkäänsä. "No, hyvä on sitten," mies näytti hämmästyneeltä, "Onko mielessä jo, mitä aijot kokata?" "Se riippuu siitä, mitä täältä löytyy ja mikä ensimmäisenä päähän pistää." "Jahas. Menen tästä tuonne, minulla on yksi tärkeä pikku juttu hoidettavana. Bisneksiä. Kysy jos jostain on puutetta." "Ilman muuta," nainen sanoi haluttomasti. Hänen auransa oli kuin vastakohta minuutteen takaiseen pirteään "keltaiseen" persoonaan verrattuna. Heti kun mies hävisi makuuhuoneeseen, nainen kaivoi taskustaan toisen kännykän - - eli se ei ollut se sama, joka hänellä oli käsissään hetki sitten. Vähän ajan päästä miehen kännykkä värähti taskussaan ja kun hän katsoi saapunutta viestiä, hän saattoi pidätellä ajan hengitystään: VOI LUOJA! KÄRÄHDIMME, EIKÄ MITÄÄ OO ENÄÄ TEHTÄVIS; NE ON JO TÄÄL JA NE ON TULOS SINNE! Miehen kasvot kalpenivat, ja sitten... hän tunsu jonkin terävän painava kurkkuaan. Se oli lihavecitsi, ja sillä uhkasi... itse keittiön emäntä. Miehellä ei ollut aavistustakaan, kuka ja mikä nainen oikeasti oli - Tai kenties hän olisi pystynyt päättelemään naisen eleistä ja puheesta jo jotakin: "Nyt taidan tietää, mitä väriä edustan. Niin tiedät myös sinäkin. Julkean valehdella sydämeni pohjalta sekä uskallan tehdä ihmisille asioita, joista ei olisi väärin kutsua hirviöksi. Vihaan itseäni, mutta itseäni enemmän vihaan muita kaltaisijani - sinun kaltaisijasi. Mutta toisaalta, usein motiivit tekoihini ovat jokseenkin selitettäviä," hän painoi veistä syvemmälle, jolloin veri alkoi valumaan pitkin miehen kaulaa, "Mutta sinä... Kaikki mitä olet tehnyt - se on vain ja ainoastaan tehty omasta itsekkyydestäsi. Ja sinä tiedät, miten tässä pirun kaupungissa itsekkäille ihmisille käy, hm?" "E-Ei, ä-älä tee sitä! Minulla on omaisuutta! Ota mitä ikinä haluat, mutta pyydän, säästä minut!" Nainen nauroi ivallisesti, "Ja kaiken tekemäsi jälkeen vielä anelet armoa. Mitä? Etkö tunne yhtään syyllisyyttä? Etkö ymmärrä tekojesi vakavuutta?" "En tiedä, mistä puhut." Se oli viimeinen pisara. Ja näin kurkku aukesi; siitä seurasi verinen suihku. Mies huusi sen, minkä hän verta vuotavalla, vaurioituneella kurkullaan pystyi ja sitäkin vaimensi naisen käsi, joka peitti miehen suun juurevasti. Vecitsi upposi niin syvälle kurkkuun ja sitä pyöriteltiin siihen malliin, että lopulta kurkusta antoi periksi rustolevy ja se pulpsahti esille. Ikuisuuden tuntuksen vaikeroinnin kuluttua mies rauhoittui ja menetti tajuntansa. Tällöin nainen päästi tämän otteestaan ja ruumis kaatua pötkähti sängylle, jolla oli kuin sattumasta musta päiväpeite - Sekin Elvis aiheinen. Vielä viimeistelläkseen tämän nainen, helpottuneena siitä, että tämä oli lopulta ohi, asetti lihavecitsen miehen velttoon, mutta vielä aavistuksen sytkyilevään kouraan. "Kaksi kahdesta hoidettu. Mitä vähemmän raiskaajia, sitä parempi Humas," nainen totesi hiljaa ääneen. Hän tiesi, mitä hänelle olisi tehty, jos tämä näinnäisen kasuaalinen meno tämän miehen kanssa olisi edennyt pidemmälle ja jos se ei olisi ollut hän, joka olisi iskenyt ensin. Ennen kuin hän astui ulos, hän otti käsistään veriset kumihanskansa, jotka hän oli löytänyt keittöstä, ja sulloi ne taskuunsa. Ulkokynnyksellä hän vilkaisi vielä taakseensa ja arpoi, ettei varmastikaan jättänyt mitään merkittävää jälkeensä, sillä hän ei ollut suunnitellut jäävänsä kiinni. Ja onnekseni, niin ei käynyt. Virkavallalla oli tähän tapaukseen erilaiset hypoteesinsa erilaisine selityksineen, mutta siihen ei koskaan saatu selville oikeaa laitaa eikä motiivia saati tekijää. Mutta miltei joka kerta kun Ceonderen-kunnassa sattui näin julma kuolema, kulmilla levisi huhuja ponihäntäisestä, nuoresta "oikeudenmukaisuuden soturista".